

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE št. 32/21
Luxembourg, 4. marec 2021

Sodba v zadevi C-362/19 P
Komisija/Fútbol Club Barcelona

Sodišče je razveljavilo sodbo Splošnega sodišča, s katero je bil sklep Komisije o opredelitvi davčne obravnave štirih španskih profesionalnih nogometnih klubov kot državne pomoči razglašen za ničen

Tožba, ki jo je Fútbol Club Barcelona vložil zoper ta sklep, je dokončno zavrnjena

S španskim zakonom, sprejetim leta 1990, je bilo vsem španskim profesionalnim športnim klubom – razen profesionalnim športnim klubom, ki so v poslovnih letih pred sprejetjem tega zakona ustvarili pozitiven rezultat – naloženo, da se preoblikujejo v športne delniške družbe. Fútbol Club Barcelona (FCB) in še trije profesionalni nogometni klubi, za katere se je uporabljala ta izjema – Club Atlético Osasuna (Pamplona), Athletic Club (Bilbao) in Real Madrid Club de Fútbol (Madrid) – so se tako odločili še naprej delovati v obliki nepridobitne pravne osebe, na podlagi česar so bili upravičeni do posebne stopnje za obdavčitev njihovih dohodkov. Ker je bila ta davčna stopnja do leta 2016 nižja od stopnje, ki se je uporabljala za športne delniške družbe, je Komisija s sklepom z dne 4. julija 2016¹ ugotovila, da ta ureditev s tem, da uvaja davčno ugodnost na področju davka od dohodkov pravnih oseb v korist štirih zadevnih klubov, pomeni nezakonito in nezdržljivo shemo pomoči, in je Kraljevini Španiji odredila, naj ustavi njeno izvajanje ter izterja individualne pomoči, ki so bile izplačane upravičencem navedene sheme.

Splošno sodišče Evropske unije, pri katerem je FCB vložil tožbo zoper sporni sklep, je s sodbo z dne 26. februarja 2019² ta sklep razglasilo za ničen, ker Komisija ni pravno zadostno dokazala obstoja ekonomske prednosti, dodeljene upravičencem zadevnega ukrepa. Splošno sodišče je zlasti presodilo, da Komisija ni zadostno preučila, ali se lahko prednost, ki izhaja iz te znižane davčne stopnje, izravna s stopnjo odbitka za reinvestiranje izrednih dobičkov, ki je bila za profesionalne nogometne klube, ki so delovali v obliki nepridobitne prave osebe, manj ugodna kakor za subjekte, ki so poslovali kot športne delniške družbe.

Sodišče je v sodbi z dne 4. marca 2021 ugodilo pritožbenim predlogom Komisije in izpodbijano sodbo razveljavilo. Komisija je v utemeljitev pritožbe navedla ena sam pritožbeni razlog, ki se je nanašal na kršitev člena 107(1) PDEU glede, prvič, pojma „prednost, ki lahko pomeni državno pomoč“ v smislu te določbe, in drugič, obveznosti, ki jih ima Komisija v okviru preizkusa obstoja pomoči, zlasti z vidika obstoja prednosti. Sodišče je v tem okviru pojasnilo dokazne zahteve, ki veljajo za Komisijo pri analizi, s katero se želi ugotoviti, ali davčna ureditev upravičencem daje prednost, in ali ta ureditev torej lahko pomeni „državno pomoč“ v smislu člena 107(1) PDEU.

Presoja Sodišča

Sodišče je v okviru presoje utemeljenosti edinega pritožbenega razloga na prvem mestu ugotovilo, da je Splošno sodišče s tem, da je ugotovilo, da je treba sporni sklep obravnavati kot sklep, ki se nanaša hkrati na shemo pomoči³ in na individualne pomoči, napačno

¹ Sklep Komisije (EU) 2016/2391 z dne 4. julija 2016 o državni pomoči SA.29769 (2013/C) (ex 2013/NN), ki jo je Španija odobrila nekaterim nogometnim klubom (UL 2016, L 357, str. 1).

² Sodba z dne 26. februarja 2019, Fútbol Club Barcelona/Komisija, [T-865/16](#) (glej tudi [SM št. 17/19](#)).

³ V smislu člena 1(d) Uredbe Sveta (EU) 2015/1589 z dne 13. julija 2015 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 [PDEU] (UL 2015, L 248, str. 9).

uporabilo pravo, ker se je Komisija v svojem sklepu izrekla tudi o individualno dodeljenih pomočeh štirim poimensko navedenim upravičenim klubom. V primeru sheme pomoči je namreč treba razlikovati med sprejetjem te sheme in pomočmi, dodeljenimi na njeni podlagi. Posamični ukrepi, ki se omejujejo na izvajanje sheme pomoči, pomenijo zgolj ukrepe za izvajanje splošne sheme, ki jih načeloma ni treba priglasiti Komisiji.

V obravnavanem primeru pa **Sodišče ugotavlja, da se sporni ukrep nanaša na tako shemo pomoči, ker lahko posebne davčne določbe, ki se uporabljajo za nepridobitne organizacije, zlasti znižana davčna stopnja, že na podlagi tega ukrepa pomenijo korist za vsakega od upravičenih nogometnih klubov, ki so opredeljeni na splošen in abstrakten način, za nedoločen čas in v nedoločenem znesku, in to ne da bi bili potrebni dodatni izvedbeni ukrepi in ne da bi bile te določbe povezane z izvedbo določenega projekta. Zato zgolj to, da so bile v obravnavanem primeru klubom individualno dodeljene pomoči na podlagi zadevne sheme pomoči, ne more vplivati na preučitev, ki jo mora Komisija opraviti glede dokaza obstoja prednosti. V teh okoliščinah je torej Splošno sodišče napačno razsodilo, da je taka okoliščina upoštevana.**

Na drugem mestu je Sodišče ugotovilo, da so zaradi te napačne uporabe prava Splošnega sodišča napačne tudi ugotovitve, ki jih je to izpeljalo glede obsega obveznosti Komisije v zvezi z dokazom obstoja prednosti. Splošno sodišče je namreč zaradi te napačne predpostavke štelo, da bi morala Komisija pri svoji analizi upoštevati ne le prednost, ki je posledica znižane davčne stopnje, temveč tudi druge sestavne dele zadevne davčne ureditve, ki jih šteje za neločljive, kot so možnosti odbitkov, saj bi lahko njihova omejitev izravnala zgoraj navedeno prednost. Sodišče je opozorilo, da mora Komisija sicer res opraviti presojo sheme pomoči v celoti in pri tem upoštevati vse njene sestavne dele, ki pomenijo njene značilnosti, tako tiste, ki so za njene upravičence ugodne, kot tiste, ki so zanje neugodne. Vendar preučitev obstoja prednosti ne more biti odvisna od finančnega položaja upravičencev te sheme ob poznejši dodelitvi individualnih pomoči na njeni podlagi. Natančneje, **nemožnost, da se ob sprejetju sheme pomoči za posamezno davčno obdobje določi natančen znesek prednosti, ki jo dejansko pridobi posamezni upravičenec, Komisiji ne more preprečiti ugotovitve, da bi lahko ta shema že v tej fazi tem upravičencem zagotovila prednost, in posledično zadevne države članice ne more odvezati njene bistvene obveznosti, da tako shemo priglasijo. Če bi namreč Komisija morala – kot je Splošno sodišče ugotovilo v izpodbijani sodbi – v okviru analize davčne ureditve na podlagi posodobljenih podatkov preveriti, ali je prednost dejansko nastala v poznejših davčnih obdobjih, in, če je tako, ali se je taka prednost izravnala z neugodnostmi, ugotovljenimi v drugih davčnih obdobjih, bi bile države članice, ki ne izpolnijo obveznosti priglasitve take sheme, z zadevnim pristopom v ugodnejšem položaju. Tako mora Komisija posamezni položaj vsakega zadevnega upravičenca preveriti šele v fazi morebitne zagotovitve vračila individualnih pomoči, dodeljenih na podlagi zadevne sheme pomoči, saj je za tako vračilo potrebna določitev natančnega zneska pomoči, ki so jo ti dejansko pridobili v vsakem davčnem obdobju.**

V obravnavanem primeru ni sporno, da je shema pomoči, ki izhaja iz spornega ukrepa, ker je bila z njo nekaterim klubom, ki so bili upravičeni do te sheme, med katerimi je bil tudi FCB, podeljena možnost, da še naprej delujejo kot nepridobitni subjekti, omogočila, da se zanje uporablja nižja davčna stopnja od tiste, ki se uporablja za klube, ki delujejo kot športne delniške družbe. S tem je lahko zadevna shema pomoči že od njenega sprejetja dajala prednost klubom, ki delujejo kot nepridobitne organizacije, v primerjavi s klubi, ki delujejo kot športne delniške družbe, s čimer jim je bila dana prednost, ki bi lahko spadala na področje uporabe člena 107(1) PDEU. Iz tega sledi, da Komisiji za to, da bi pravno zadostno dokazala, da zadevna shema pomoči upravičencem daje prednost v smislu člena 107(1) PDEU, v spornem sklepu ni bilo treba preučiti vpliva odbitka za reinvestiranje izrednih dobičkov niti vpliva možnosti odloga v obliki davčnega dobropisa in zlasti tega, ali bi ta odbitek ali te možnosti nevtralizirali prednost, ki izhaja iz nižje davčne stopnje. Zato je treba ugotoviti, da je Splošno sodišče s tem, da je presodilo, da bi Komisija morala opraviti tako preučitev, **napačno uporabilo pravo. Zato je Sodišče izpodbijano sodbo v tem delu razveljavilo.**

Nazadnje, Sodišče glede posledic te razveljavitve izpodbijane sodbe najprej navaja, da je Splošno sodišče za ugoditev tožbi za razglasitev ničnosti spornega sklepa z izpodbijano sodbo sicer

ugodilo drugemu tožbenemu razlogu, ki se v bistvu nanaša na pomanjkljivo analizo obstoja prednosti, vendar je pred tem zavrnilo razlog, ki se nanaša na kršitev člena 49 PDEU, ker bi po mnenju FCB Komisija morala ugotoviti, da je obveznost, ki je bila naložena športnim klubom, da se preoblikujejo v športne delniške družbe, v nasprotju s svobodo ustanavljanja, ki je zagotovljena s to določbo. Sodišče pa je v teh okoliščinah ugotovilo, da bi lahko FCB ali Španija, ki je intervenirala v podporo predlogom nogometnega kluba, v okviru nasprotne pritožbe izpodbijala utemeljenost zavrnitve zadevnega razloga, čeprav je Splošno sodišče iz drugih razlogov ugodilo njunim predlogom. Ker take pritožbe ni bilo, je izpodbijana sodba torej v tem delu pravnomočna.

Po tem pojasnilu je **Sodišče ugotovilo, da stanje postopka dovoljuje odločanje o tožbi, in zato o njej odločilo, pri čemer je zavrnilo ostale štiri tožbene razloge, navedene na prvi stopnji**, in sicer razloge, ki se nanašajo na napake, ki naj bi jih Komisija storila pri presoji prednosti, zagotovljene s spornim ukrepom, na kršitev načel varstva legitimnih pričakovanj in pravne varnosti, na kršitev člena 107(1) PDEU, ker Komisija ni upoštevala dejstva, da je sporni ukrep utemeljen z notranjo logiko zadevnega davčnega sistema ter kršitev pravil o zagotovitvi vračila obstoječe pomoči. **Zato je Sodišče zavrnilo tožbo, ki jo je vložil FCB.**

OBVESTILO: Pri Sodišču je mogoče zoper sodbo ali sklep Splošnega sodišča vložiti pritožbo, omejeno na pravna vprašanja. Pritožba načeloma nima odločilnega učinka. Če je dopustna in utemeljena, Sodišče razveljavi odločitev Splošnega sodišča. Če stanje postopka to dovoljuje, lahko Sodišče samo dokončno odloči o zadevi. Sicer vrne zadevo v razsojanje Splošnemu sodišču, to pa je vezano na odločitev, ki jo je Sodišče sprejelo v okviru pritožbe.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki z razglasitve sodbe so dostopni na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106